

Czerbuz

N^{ro}. 96

W NIEDZIELĘ DNIA 30. LISTOPADA 1800.

Z Wiednia d. 22. Listopada.

J. C. K. M. Rządził konsyliarza swego i wice woiewodę kommitatu Zemplińskiego i assessora tabuli dystryktu Eperiskiego Jana de Okolicsnai, godnością aktualnego szambelana nayskawicy zaszczyścić.

Z powodu odbywaney tu w części przez 6 tygodni z wszelką dokładnością, chwalebny zapałem i zupełną regularnością garnizonowey służby przez umundurowanych mieszkańców, z czego równie Gubernium niższy Austrii, iako też komenderujący tu generał Xzę Württembergi przed J. C. K. M. chwalebnie ich zalecał, Rządził J. C. K. M. z łaskawości swej naywyższe swoje ukontentowanie im oświadczyć kazać, oraz wyrazić iż spodziewa się nadal podobnego z ich strony postępowania.

Po oznajmionym niedawno planie urzędzenia legionu w Czechach, wydał Arcy Xzę Karol świeżo następujące oznajmienie:

„Cel mającego się z Czechow, Mora-

wianow i Szlązakow utworzyć legionu, jest już wiadomy; przeznaczony on jest na obronę wszystkich obywatelów i ich własności. Łatwo domyślić się można, iż dla dopięcia tego celu, potrzeba pieniędzy, tak dla wystawienia ludzi, iako też onych utrzymania. Według naywyższego rozporządzenia J. C. K. M. żołd officyerow i żołnierzy legionu będzie z woyskowej kasy wypłacany, a inna żywność z założonych magazynow wydawana. Reszta potrzeb będzie w podobnymże sposobie zastąpiona. Do liczby zaś główniejszych tych potrzeb należą mundur i broń; stany Czeskie posiadające dobra złożyły na ten koniec z chwalebłą skwapliwością 400,000 ryń. Interes tego urządzenia jest nierozdzielny i powszechny, spodziewany się zatył po dobrej woli i obywatelskim duchu, który wszystkie klasy ludu ożywia, iż idąc za szlachetnym i patriotycznym przykładem stanow wszyscy obywatele średniey klasy, a szczerólniej bankierowie, hurtownicy, fabrykanci, kupcy, ka-

pitaliści, tudzież konsyliarze, officjaliści, tem. Nic dla serca mego nie może być adwokaci i t. d. przyłożą się niemniej przez znaczne składki do tego, aby legion przez spieszne dostarczenie potrzebnych rzeczy, iak nayspędzcy był wystawiony i stał się zdolnym do służby. Składki takowe oznaczą się mianem wsiach uwierzcności ziemskich, a w Pradze u Magistratu, które mają rozkazy kwitować dających, zapisać ich imiona i wyznaczony do tego komisji w Pradze odesłać. Ta zaś kwituje ich w wydancy na ten koniec konsygnacyi, którą każdy przyrzec może, i zobaczy iż dariego doszedł namiejsce swego przeznaczenia. Procz tego wspomniona wyżej kontrola, każe to wszystko przez krajowe gazety oznajmić."

D. 10 t. m. Arcy Król Karol pokazał się na teatrze stanów Czeskich w Pradze w modurze jego imię noszącego legionu Czeskiego, przy orderach złotego Runa i Maryi Teresy. Całe publikum nawiększym zapalem uniesione, że ten bohater stawiając na czesle tego legionu, podjął się obrony tego królestwa, nie mogło dosyć radości swojej wyrazić.

2 Londynu d. 11. Listopada.

Dość po południu o godzinie 2 udał się Król w zwyczajney paradzie do wyższej izby parlamentu, i następującą mową od tronu otwarł posiedzenia parlamentu:

"Panowie i Szlachetni Niższej Izby! Troskliwa staranność moja o dobro moich poddanych, i uczucia przykrości, które szczególnie uboższe klasy ludu z przyczyny terazniejszej drożyzny żywności dotykaia, były dla mnie powodem do zwołania was przedcy, nizeli sobie zamierzy-

tem. Nic dla serca mego nie może być przyjemniejszego, iak zeby was a staranność i mądrość przedsięwzięta po dojrzałej rozwadze naydogodnieysze środki do odsunięcia tego twardego ucisku, do odroczenia mi b spieczu twa jego powrotu, i do przyspieszenia wale możności ciągle pomnażającego się wyrobku i poprawy naszego rolnictwa. — Da uczynienia iak nayspędzcy ulgi zarodzie naturalnie waszą uwagę nayspierwey na naylepsze sposoby, przez któreby w prowadzenie wszelkiego gstunku ziarra z obcych krajow mogło być iak naybardziej przyspieszone i zachęczone. Dowoz ten, rownie iak dalste przykłady troskliwey ekonomii i roztropney oszczędności w uzywaniu ziarra, którey dotąd nie uzywano, przyłożą się bezwątpienia do znizenia terazniejszey wysokiey ceny żywności, i zapewnią oraz sposoby na opędzenie roczney potrzeby. — Jestem przekonany, że w ter żniejszych okolicznościach ustawy handlowe mające związek z różnemi artykułami żywności, będą także przedmiotem waszych roztropnych naradz. Jezeliby się z tych naradz pokazało, iż te, które koniecznie z nieurodzaynych lat wysika, przez niegodziwe układy i oszukujące sposoby pomozżonym zostało, w których miano zamiar niestus nie podwyższyć cenę żywności, zapobiezycie więc nadal takowem naduzyciom, oraz iak się spodziewam będziecie umieli rozroznić takowe podsiępy od przyzwolitego i od dawna uzywanego handlu, który w terazniejszym stanie towarzystwa dla opatrzienia tergow i utrzymania mego ludu przez doświadczzenie iako nieodbięcie potrzebny uznany został. — Znałem widzieliście momentalac zaburze-

nia, które w niektórych częściach królestwa się pokazały. Złośliwe i złośliwe osoby, które okropnie nadużyły terźniejszej nędzy, dla podniecenia moich poddanych do czynów, znieważających ustawy i nadwerężających publiczną spokojność, zasługują w terźniejszych okolicznościach na tym większą karę, że podobny postępek koniecznie i wprost zmierza do powiększenia złego, na które się skarżą do najwyższego stopnia, oraz do zamieszczenia ciągłej spokojności w kraju, od której szczęśliwość pracujących klas szczególnie zależy. Dobrowolne usiłowania, które w usunięciu tych zaburzeń, i utrzymaniu ustaw i publicznej spokojności okazanoj zostało, zasługuje przeto na najwyższą moją pochwałę. — Szlachetni Nizscy Liby! W okolicznościach, w jakich się terźniejsze zgromadzenie znajduje, nie pragnę od was tak żębyście potrzebne summy do zastąpienia publicznej służby aż do tego momentu uchwalili, w którym parlament poświęconych królestw W. Brytanii i Irlandii będzie się mógł zgromadzić. Ruchunki w tej mierze będą wam przetożone, i nie wątpię wcale o waszej gotowości do uchwalenia tego, czego dobro publiczne wymaga. — Papowie i Szlachetni Nizscy Liby! Rozkazałem przeto żębyście wam kopie zasłedy między mną i Francuskim rządem korespondencyi względnem rozpoczęcia negocyacji pokoju. Znajdziecie w niy nowe i przekonujące. Z mojej strony dowody szczerego i mocnego pragnienia do przywrócenia powszechnej spokojności; lecz pragnienie to może zostało dotąd bezskutecznym, ponieważ nieprzyjacieli obstaje przy osobacy negocyacji, do której ja żadną miarą bez na-

rustenia publiczney wiary, i bez spuszczenia z przed oczu trwałey spokojności Europy przystąpić nie mogę. — Szczerem moim żęczenie widzieć jak najprędzey przywrócony pokoy, jest nie odmienne, i z mojej strony środki mogące przyspieszyć ten pożądany cel, nieznaydą żadney przeszkody, ani opóźnienia, byleby zgodne były z honorem tego kraju i prawdziwym pożytkiem moiego ludu. Z tym wszystkim jeżeliby nieprzyjacieli nieprzestawał opierać się moim w tej mierze żęczeniom, ponieważ żęda odstąpienia od owych istotnych widoków, od których utrzymania zawisły iedynie wszelkie korzyści pokoju, spodziewam się że moje będziecie dalej waszym patriotycznym i stałym wsparciem zasilać, które w ciągu terźniejszego ważnego boju otrzymałem, i które za pomocą opatrności Boskiej postawiło mnie w stanie przez cały czas utrzymać w całości bezpieczeństwo i honor tych królestw, w czasie gdy sąsiadkie narody łącząły pod ciężarem wojny i nędzy.”

Francya chciała tylko osobny pokoy z Anglią bez Austrii zawrzyć, do którego rząd nasz nie uznał za dobre przystąpić, i to jest przyczyną dla czego negocyacye przerwane zostały. Ponieważ Austrya uczyniła także w Paryżu propozycyę, żęby Anglia należała do negocyacyi, do czego ściągaty się depesze, które tu kuryer Moritz od hrabiego Cobenzl przywiózł, jesteśmy przeto ciekawi dowiedzieć się co hrabia Cobenzl w Paryżu dla Austrii zrobił; jeżeli Bonaparte nie odstąpi od swego zamiaru nie zawierać tylko osobny pokoy, i jak sobie daley Cesarz Rzymski w tej mierze postąpi.

W nizszej izbie parlamentu P. Pitt

proponował adres podziękowania z powodu mowy Królewskiej. W wyższej wnosił to samo Xrę Sommerfelt.

Gdy lord Nelson do Jarmut przybył udał się do niego tamtejszy prezydent z rodą miasta i oddał mu prawo obywatelstwa. Oddział piechoty stanął w paradzie przed domem rzeźnym, w którym on stał; z rączny broni i z armat dano na jego przybycie ognia. Korporacye miasta, oficyerowie marynarki utali się potem wraz z lordem Nelson, P. William i Panią Hamilton do kościoła, dla podziękowania Bogu za szczęśliwe przybycie tego bohatera. Na wszystkich okrętach w porcie powiewały z powodu jego przybycia bandery, a gdy z Jarmut wyjeżdżał odprawiał go korpus ludz. Przejeżdżając przez Ipswich wyprzął mu lud konie z powozu. D. 9 po południu o godzinie 6 przybył bohater z P. William i Panią Hamilton do Londynu, i wysiadł w domu Nesod, gdzie go ojciec i żona czule powitali. Wstąpił do powozu był ubrany w admirałskim mundurze i przyozdobiony orderami i medalami. Lud witał go z wielką radością. Xiążę Queensberry odwiedził go najpierwszy, a on najpierw udał się do prezydenta admirałcy hrabiego Spencer. Uważają, iż Nelson cokolwiek miśniej wygląda, niż w ten czas gdy na średziemur morze odjeżdżał. Wczoraj go wy prezydent Londynu Haines wykonał przysięgę. Lord Nelson z swą żoną przyjeżdżał do na tej uroczystości. Lord wyprzął go przedtemu prezydentowi Comptonemu z powozu i raził go na rękę. To samo uczynił Nelsonowi wójt: Rzekł zis Nelson! Tam posiadłony podziękował białą odebrał od miasta

Londynu podziękowanie i przepyszny pasz, który mu miasto na pamiątkę bitwy przy Abukir postanowiło oddać. Szambelan Clarke miał z tego powodu długą do niego mowę, w której między innym rzekł: " Miejsce Twego chwalebnego zwycięstwa Abukir bardzo dobrze było dobrane. Trzy wielkie oddziały starego świata były jego świadkami, a brzegi które niegdyś widziały zniszczenie Perskiej siły morskiej przez Greków i bohaterstwo Sestosiris, odbijały teraz echo Brytańskiego huk. Ten, który niegdyś 300 swoich przeciw licznemu nieprzyjacielowi poprowadził (Leonidas) winowałby sobie zapewne w tym chlubydm dołu byż Brytaniem. Wdzięczność i honory Twey oyczyzny oczekują Cie. Milordzie; lecz większy i szcze zas czt, niż te Ci uczynić mogą, samś sobie zaskął. W momencie Twego bezprzykładnego zwycięstwa uratowałeś oyczyznę; w drugim potym momencie uczyniłeś więcej: dałś przykład owey cnoty, którey pogański świat niepotrafił naśladować, przez wyraz Twey skromney depezy: " Bog Wszchemozny pobłogosławił naszej broni., nie zaś: My, Pan, &c. utwierdziłś bardzo ważną prawdę, że nawet najniepodległyzy zdobywca w zwodniczym momencie dopelałcia swey dumy, uznał wpływ i opiekę tego, przeciw którego woli nasi nieprzyjaciele z zawstyżeniem swoim i zgubą wbrew posili. Oby Cie, Milordzie, ta Mac zawsze wspierała i błogosławiła! Oby zachowała jak najdłużey tak szlachetnego Zwycięzcę dla tego kraju! „ Po tysięcznych okrzykach radości odpowiedział lord Nelson na to, co następuje: " Moi Państwo! Z największą cblubą i ukontentowaniem

przyjmuję od tego poważnego zgromadzenia dowód pochwalenia mego postępowania; (podnosząc lewą ręką, która mu się jeszcze została, pałasz w górę.) Spodziewam się, iż wkrótce przyłożę się do zwrocenia naszego nieubłaganego i zastarzałego nieprzyjaciela do jego granic, bez czego kraj ten nigdy trwałego i chwalebego pokoju ani spodziewać się, ani oczekiwać nie może.

W niedzielę d. 9 po południu tu i w różnych okolicach Anglii powstała nader mocna burza, która w Londynie i około Londynu wiele domów uszkodziła, drzewa z korzeniami powyrywała, dachy pozrywała i okna powybiła, zgoła mało co który dom został się w Londynie, żeby jakiej szkody nie ponosił. W kościele St. James niądź czynił aż modły o uspokojenie tej burzy. Z portów naszych jeszcze smutniejsze nadeszły wiadomości. W Portsmouth, Dover, Harwich, Deal, Ramsgate i innych wiele okrętów tak kupieckich jako też wojennych potraciły kotwice, maszty, liny, inne się porobiły, lub potopiły, przy czem nie mało ludzi postradało życie. W Margate liniowy okręt Romney od 50 armat, na którym kapitan Popham na wyprawę miał popłynąć, i 2 fregaty największej ucierpiały. Królewska flotta znajdowała się pod czas burzy w Wimbler w kielicy S. Jerzego. Tu nie trwała jak no minut, ale gdzie indziej kilka godzin. Szkoda, którą poczyniła, walguszy ogółem jest nader wielka. Wielkie szczęście, że kanłowa flotta przystano była dla przeciwnych wiatrów d. 6 powrócić do Torbay, bo gdyby na otwartym morzu była zostawała, nie małą byłaby poniosła szkodę, tak przecie nie wiele ucierpiała.

List z Lizbony pod d. 23 października zawiera w sobie: "Gdy nasza flotta pod lordem Keith odstąpiła przedsięwzięcia atakowania Kadyxu dla trwającej tam choroby, popłynęła do odnogi Tetuan dla opatrzenia się w świeżą wodę; lecz burza rozrzuciła ją i wiele okrętów utraciły kotwice i liny; ztym wszystkim zgromadziła się znówu szczęśliwie przy kapie Spartel. Długie przebywanie wojska na okrętach i niedostatek zielonizy i świeżych żywności zrodziło nieszczęściem na wspomianej flocie skorbut; tu w Lizbonie czynią tymczasem wszelkie przygotowania do opatrzenia tej floty w świeżą żywność. Załoga w Gibralterze cierpi także na skorbut, ponieważ dla choroby w Kadyx i w Barbaryi od dawnego czasu świeżey żywności nie dostaje. Może, iż cała flotta z wojskiem pod Abercrombie tu przybędzie i przepędzi zimę, jeżeli do Anglii nie powróci. Dalsz liniowy okręt Diktator popłynął z tąd nazad do floty.,,

Odmiany uczynione w pieczęci królowej zachodzą w tym, iż herb Francuzki z niej wyrzucono. Herby Anglii, Szkocyi i Irlandyi zoaydują się na niej w 4 polach, a herb Hanoweru na wierzchu. Zmiał dawnego napisu: Krol W. Brytanii, Francyi i Irlandyi, nazywa się Krol na nowej pieczęci tylko: *Britannico Rex*. Tytuł ten zajmuje więc wszystkich poddanych w 4 częściach świata. Od nowego roku będzie ten herb wszędnie umieszczony.

Z Rzymu d. 27. października.

Ostatniego poniedziałku Czeska S. na tajemnym konsystorzu Krola Ludwika Bourbon Arcy biskupa Sardynskiego, arcy Ludwika Infanta Hiszpańskiego, a brata zmarłego Krola III. Krola Hiszpańskiego

kardynałem miałowat i ogłosił. Zdarzenie to odgłosem dzwonow i hukiem armat z twierdzy S. Anioła oznajmionym było. W wieczor całe miasto było oświetlone, a najszczególniej domy zagranicznych ministrów. Królestwo Jmé Sardynscy przed 4 dniami przybyli z Frascati do naszej stolicy i mieszkają w pałacu Colonne. W dzień swojego przybycia Król Jmé oddał wizytę Papieżowi i długo z nim rozmawiał.

Piszą z Neapolu pod datą 19 że flotta Rofsyjska która wypłynęła była z morza śródziemnego na czarne, powróciła do Korfu; składa się ona z 80 statków tak wojennych jako też przewozowych które mieszczą na sobie 3 lub 4 tysiące wojska lądowego. Wojska te udać się mają niebawem do Neapolu i tam stać załogą.

Z Paryża d. 10. Listopada.

Łubo wiemy że jenerał Angereau odebrał rozkaz wypowiedzieć zawieszenie broni, z tym wszystkim ani Monitor, ani inne tutejsze pisma najmniejszej o tym nie czytają wzmianki; przeciwnie dzisiejszy Momi or donosi, że jenerał Brune we Włoszech przedłużył zawieszenie broni na 10 dni to wypowiedzenia. Czas dopiero wyślni całą tę okoliczność. — Monitor przywodzi dalej: "W Liwornie znalezione 50,000 centnarow pszenicy, 15,000 centnarow żyta i 9,000 centnarow leżuminy. Zapas ten jest dla Francuzkiej armii i dla całych Włoch, gdzie wielki jest nieurodzaj, nader ważny. W porcie Liworniejskim znajdowało się 105 okrętów, z których 46 do nieprzyjaciół Rópltey [?]należało, i za dobrą zdobycz uznane zostały." — "Niektórzy zagraniczni dziennikarze utrzymują, iż zburzenie ustąpionych od Cesa-

rza g twierdz przeciwi się zawieszeniu broni, ponieważ te twierdze w zakład tylko nie na własność oddane zostały. Metafizyczne to twierdzenie nie ma jednak żadnego gruntu, gdyż te twierdze za ustąpieniem Cesarskich wojsk i artylerji Francuzkiej armii oddane zostały. Francya jest przeto panją czystą z niemi co jej się podoba."

D. 7 t. m. minister wewnętrzny Lucyan Bonaparte wyjechał ztąd. "Publikum (mowi w półurzędowy Bereski [?] dzienik) nie wie ani o celu, ani o miejscu tego podroży. Domyślc się tylko można, że jest w nader wielkiej wagi interesie przesięwzięta, który tylko temu samemu mógł być powierzony. Z resztą podroż ta potwierdza wszelkie nadzieje prędkiego pokonu. W towarzystwie Lucyena Bonaparte znajduje się jenerałow sekretarz tego wydziału, Despart s (cywwszy w Genewie poseł) Arcaud czyniący w jego wydziale rapporta i wiele innych osób także do tego wydziału należących. Radca stanu Caaptal zawiaduje w czasie tego niebytności wydziałem wewnętrznym, a ob. Campi zastępuje jenerałnego sekretarza." W świącie Lucyena Bonaparte znajduje się także wiele artystow, i to dają do tyśiącznych domysłow powoda. — Kto z gabinetow za ciera w sobie o tego wydziale co następuje: "Osoby które chcą wszystko wiedzieć posyćciaj ministra wewnętrznego do Madrytu lub do Rofsyi, inne do Włoch, drugie znowu do Niemiec, i Bóg wie jakie mu każda z nich [?]poselstwo nadają. My mamy dosyć zachowania w wydziale ministra wewnętrznego; przy tego wyjeździe mowiliśny z jednym naszym kolegą, który z nim pojechał; lecz nie mo-

żemy się nawet domyslać, gdzie iedzie lub jakie jest jego poselstwo.

Z Medyolanu d. 3. Listopada.

Dowiedziemy się z Bononii, iż oddział 11 regimentu jazdy zajął na d. 22 października twierdzę S. Leona w Xtwie Urbino i że woyska spieszą ku Pesaro i Urbino. Woyska Francuzkie wkroczyły także do Citta di Castello i Perugia w puństwie Papieżkim. Gazety Bononjskie mówią, że wkrótce departament pod imieniem Monte Feltro, postanowionym będzie. — Woyska Austryackie od dnia 23 b. m. zajął linią swoją w Fano, w Fossombrone, Cagli &c. kommandant woysk tych w Fossombrone zabronił komunikacji Marchii Ankońskiej z Xtwem Urbino.

Rozchodzi się tu wyiątek z listu przez Ob. Marescalchi do Ob. Castagnari pisane-go, w którym mówi: "Pierwszy konsul powiedział mi w czasie uroczystey audiencyi. Odebrałem wasze noty, bądźcie pewni, że Cysalpinia utrzyma się, a nade wszystko waleczni Bononczykowie, którzy zawsze dobrego postępowania dawali dowód, i których tak mo oszacuję, mogą być pewnymi wolności."

D. 27 października przybyła do Bononii półbrygada woyska Francuzkiego pod rozkazami Jena Calvin. Wszysiki rezerwy woyska Cysalpińskiego tegoż dnia poszły do Toskanii, gdzie znajdują się ich korpus pod rozkazami Jenerala Pino.

Z Frankfurtu d. 11. Listopada.

Część woysk Francuzkich tu się znajdujących ruszyła z powodu wypowiedzianego rozpoczęcia nieprzyjacielskich kroków. Spodziewamy się, iż przed upłynieniem jeszcze czasu wypowiedzenia nowe przedłużenie zawieszenia broni nastąpi. Je-

nakowóz uważają tu, iż kuryer, który przywiozł rozkaz ruszenia dla woysk Francuzkich, stanął w Strasburgu d. 8 b. m. zrana gdy tym czasem hrabia Cobenzl na dniu 7 przybył do Luneville. Z tąd wnosić można, że dotąd nie ieszcze względem tego z tym pełnomocnym ministrem umowionym nie zostało, i że jeżeli dwa mocarstwa ugodzą się na dalsze przedłużenie zawieszenia broni, będzie to skutkiem dalszych negocyacyj z dworem Wiedeńskim, albo pryncypalney odpowiedzi dworu tegoż na depesze, które kuryer hrabięgo Cobenzl, na dniu 5 b. m. przejeżdżający przez Augszpurg, powiozł do Wiednia.

Rekrut dla korpusow strzelcow Morawskich i Śląskich rozpoczął się w Brynie na dniu 28 p. m. i bardzo pomyślnie idzie; kontinensa z odległych cyrkulow codziennie tam przybywają, mają przeto nadzieie spodziewać się, że te korpusa wkrótce dopełnione zostaną.

P. Steigentesch minister dyrektoryalny Moguncki kommissarzem J. C. K. Mci przy seymie mianowanym został; pierwsze zaś jego miejsce baron Eberstein zastąpi.

Z Stuttgardu d. 11. Listopada.

Jenerał dywizyi Klein powróciwszy na d. 1 Listopada do Freyburga w Brysgowii rozkazał wybrać zakładow z pomiędzy szlachty i duchowieństwa dla zapewnienia wypłaty reszty pozostałej kontrybucyi z 600,000 na kray ten nałożoney. Jenerał ten d. 3 powrócił do swojej główney kwatery w Schuttern. Dnia 4 wybrani zakładowcy poiechali do Strazburga, pomiędzy niemi znajdują się prałat S. Piotra, rządca St. Blaise i baron Baden &c. Rezerwa regimentu dragonow będąca w Freyburgu poszła do Vulligen.

Piszą z Ulmu pod dnem 7, iż saperowie Francuzcy ciągle roboty swoje odbywają, znaczna liczba wieśniaków odebrała rozkaz stawiania się w Ulm; wieśniacy ci do burzenia fortyfikacyi użyci będą.

Z Pragi d. 3 Listopada.

W Gazecie tutejszey czytamy artykuł mieszczący w treści: "Ze J. C. K. Mość nie jest dalekim przystąpić do pokoju Rzeszy Niemieckiej w przypadku gdyby od dzisiejszego pokoju z Francją zawrzeć nie mogł; że pomiędzy wielu Xzętami Rzeszy, którzy odebrali subsydyja od Anglii odbywają się już negocyacye dla zjednania dogodnych umów za pośrednictwem Króla Jmć Pruskiego; że przedmiotem tych negocyacyi jest zabezpieczenie Rzeszy Niemieckiej od kontrybucyi i rekwizycyi; że nakoniec państwa, których Xzęta mają posiadłości na lewym brzegu Renu poryskają neutralność dla krajow swoich brzegu prawego, poki ostateczny pokoy nie rozstrzygnie czyli kraie na lewym brzegu Renu leżące Rzeszy Niemieckiej wroczone będą; i że z drugiey strony wszystkie woyska Rzeszy Niemieckiej mają opuścić armią Cesarską przed ostatecznym ułożeniem niniejszey umowy."

Z Stuttgardu d. 13. Listopada.

Dywizya jenerała Collaud, której główna kwatera jest w Helbronn, tudzież dywizya jenerała Delaborde stojąca w okolicach Bruchsal ruszyły, obydwie te dywizye idą do Neuburg. Inne korpusa woysk Francuzkich śpieszą z Szwabii do Bawaryi. Mowią, że główna kwatera prawego skrzydła z Kempten do Augsburga przeniesiona będzie, i że wielka główna kwatera uda się z Augsburga do Mona-

chium, gdzie od 8 dni urządzają mieszkanie w pałacu Xcia Porcian dla jenerała komenderującego Moreau.

Dowiadujemy się z Monachium, iż d. 9 powieziono z miasta tego do Augsburga 6 tysięcy sordutow, na które przed niejakim czasem rekwizycya nałożona była. Mowią, iż z rozkładu kontrybucyi 4 mill. 200,000 liwr. na miesiąc świąt nałożony na kraie przez armią Ręńską podbite, na Bawaryą wypada płacić na każdą dekadę 183,000 zł. ryń.

Listy z Ulmu donoszą, że na dniu 7 we wsi Demerdingen przyszło do kławy kłotni między woyskiem Francuzkim i tamtejszemi włościanami. Francuzi dali ognia do włościanow i 3 z pomiędzy nich zabili. Komendant Ulmu ujął się natych miast do tey wsi dla przywrocenia spokoyności i wyszukania sprawcow tey kłotni.

Z Werony d. 1. Listopada.

Główna kwatera armii Cesarzkiej dzisiasy jest tu spodziewana. Znaczna liczba woyska bezustannie przez miasto nasze przechodzi; woyska te zgromadzają się w okolicach Mantui. Nasza załoga ma także wyruszyć.

Z Rovereto d. 3. Listopada.

Woyska Cesarzskie rozłożone w południowym Tyrolu, które ruszyły były dążąc nadgranicę, odebrały nowy rozkaz zatrzymania się tam, gdzie ich rozkaz ten zażydzie.

Piszą z Florencyi pod d. 25 października, iż pomimo kontrybucyi w pieniądzech 2 mill. fr. nałożoney od Francuzow, więli jeszcze w mieście tym w rekwizycyę 80,000 sukna błękitnego dla armii.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 30. LISTOPADA 1800.

Z Nancy d 9. Listopada.

Przybycie tu pełnomocników d. 6 o godzinie 4 po południu zapowiedziane było, natychmiast władze cywilne i wojskowe zebrały się i oczekiwały ich aż do południa. Hrabia Cobenl z swoim orszakiem złożonym z 3 powozów przy asystencyi siły zbrojnej przybył o godzinie 2 po południu. Wkrótce potem przejechał kuryer do Paryża wnieśli depeşe od armii Reau do Margrabiego Luchesini. O godzinie 7 zrana kuryer doniósł o przybliżeniu się ob. Józefa Bonaparte wraz z całą legacją Francuzką, natychmiast straż honorowa, kompania kanonierów, orkiestra gwardyi miejscowej poprzedzone od prefekta departamentu Murthe, sekretarza, i rdy prefektowskiej, prezydenta, członków municipalności miasta Nancy, generała dowodzącego 4 dywizją wojskową i jego głównego sztabu, Trybunału Appelacyjnego tudzież znaczney liczby obywatelów, udali się do bramy Toul dla przyjęcia pełnomocnika, o godzinie w poł do jedynastej huk armat zapowiedział przybycie legacji Francuzkiej; władze cywilne i wojskowe przez usta prefekta departamentu powitały ob. Józefa Bonaparte, poczym przy nieustannym huku armat, Orkiestra, straż honorowa z sztandarami rozpoczęły

marsz i towarzyszyły pełnomocnikowi, jego orszakowi, władzom cywilnym i wojskowym aż do domu poczty, minister pełnomocny bez zatrzymywania się w Nancy pojechał do Lunevillu.

Minister wojenny uwiadomł generała Gillot iż zlecił officerowi mianowanemu na kommandanta brygady Weteranów narodowych udać się do Nancy i natychmiast obowiązki swoje rozpocząć, korpus to ma być w czynności od dnia 1 nadchodzącego Frimaire.

Wypis z listu pisanego z Lunevillu pod dniem 8.

Ob. Jozef Bonaparte wczoraj o godzinie 1 po południu wraz z swoją żoną i częścią swojego domu przy ogłosie wielu wystrzałów z armat przybył do naszego miasta. — Adjuwant generała Clarke wyjechał przed niego aż do Dombacie z oddziałem konnej artyleryi, która mu towarzyszyła. Zaraz po jego przybyciu generał Clarke kommandant wojsk w tym departamencie udał się do niego zapraszając go na obiad. Podobnie zaproszenie uczynione było hrabiemu Cobenl. Wszyscy officerowie głównego sztabu zasztydowali się na obiedzie. Około godziny 3 przybyły dwa bataliony webornego wojska złożone z około 1200 ludzi częścią grenadye-

row częścią strzelców. Dzisiaj w południe kommissarz wojenny odprawi rewiał w wojskiem tym, które potym rozłożone będzie.

Z Bruzelli d 7. Listopada

Piszą z Calais iż pomimo tego wszystkiego, co przywodzono względem zerwania negocyacyi między rządem Francuzkim i Angielskim, nie masz wątpliwości że chociaż negocyacya ta nie jest tak czynną jak dawniey, niemniej jednak utrzymuje się jeszcze; na poparcie wniosku tego można przywieść, że ostatni pokojowy statek który przybył z Dovere do Kale przywiózł depesze przesłane od lorda Grenville do ministra związków zagranicy Talleyrand Perigord, które natychmiast przez nadzwyczajnego kuryera do Paryża odesłane były. Od tego momentu rozszedła się pogłoska że minister pełnomocny Angielski przybędzie w krótko do Kale, żądaj potem uda się do Luneyillu.

Z Hagi d. 6. Listopada.

Druga izba ciągle zatrudnia się przedmiotem skarbu, w którym wielkie już poczyniono odmiany i do izby pierwszej odesłane będą. Zamiarem jest izby drugiej, aby na płody krajowe i kolonialne żadnego lub przynajmniej barzo mały nałożyć podatek, przeciwie zaś aby na rzeczy pochodzące z zagranicy cło podnieść od niejakiego czasu handel nasz znacznie się podniósł. Wiele zawia tu okrętów z płodami kolonialnymi których cena nieco spadła. Zboże, mięso i inne żywności są zawsze drożemi, a drogość ta smutny na nadchodzącą zimę wystawia widok.

Dowiedziemy się iz wroźnych częściach rzplcey rzeki wyszły z swych koryt Rząd nasz wydał potrzebne rozkazy napra-

wienia wielkich słupow aby przez to zwycięż wylewowi który tak często nazyznieysze okolice naszego kraju niszczy.

Z Berlina d. 1. Listopada.

P. Sprangporten jenerał iads w wojsku Rosyyskim przybył tu z Petersburga. — Korrespondencya następnego gabinetu z innemi dworami od niejakiego czasu jest nadzwyczajnie czynna.

Z Augszburgu d. 8. Listopada.

Listy z Inspruka pod d. 5 pisane potwierdzają, że wszystkie woyska Cesarzskie i korpusy strzelców Tyrolskich udały się nad granice. Listy te dodają: że powstanie w mafie odebrało rozkaz bydź w pogotowiu do ruszenia.

Od kilku dni przez miasto to przechodzi znaczna liczba artylercy i ammunicyy wojskowych, które do Bawarji przewo-

Z Strasburga d. 8. Listopada.

Dzisiaj przybyli do naszego miasta baron Schubart minister pełnomocny Króla Jmć Dańskiego na kongres do Lunavillu i Xzję Reufs de Löwenstein. Listy z Konstancyi pisane donoszą, że lewe skrzydło armii Gryzońskiej zarzuciło most na Renie przy Rhejnek i że przednia jego straż przyjdzie niebawmie tę rzekę dla udania się do Foralbergu.

Z Presburga d. 4. Listopada.

Gazeta tuteysza mieści w sobie list pisany z Galliyi pod datą m 28. p. m. który mieści w sobie: „Zadney nie podpada wątpliwości iż na granicach naszych zgromadzą się dwie armie Rosyyskie od 150 tysięcy ludzi, woyska te są przeznaczone na bronienie dobrej sprawy, w przypadku, gdyby Francya umiarkowanego i dogodnego pokoju przyjąć nie chciała. Listy z Wołynia pisane mówią, że woyska Ros-

syyskie co raz bardziej zbliżają się ku granicom Gallicyi, część ich zajmuje bardzo obszerny oboz, a 25 tysięcy odebrało rozkaz byź w wszelkiej gotowości do ruszenia.

Wielki Xiążę Konstantyn powrócił z Krzemieńca do Brześcia, a dnia 15 znajdował się w Terespolu gdzie odbywał rewizję z wojskiem tam się znajdującym. Dnia 24. Xiążę ten był w Boyopol.

DONIESIENIA

Dnia 18 grudnia r. k. 1800 będzie na mocy wysokiego dekretu Gubernialnego dnia 4go Lipca r. b. Nro. 19251 z Ces. Kr. Tarnowski by arkusierz kancelaryi o godzinie 10tej z rana Klasztor B. marciński wraz z grontami i innymi Realnościami w Tarnowie znajdującym się więcej dalszemu mocą publicznej licytacyi przedaany:

Gdyby zaś dokładając chętnie kupujący kupienia całkiem wyż w spomnianych realnościow w stanie niebyli, więc niniejszym uwiadomieniem zabezpieczeni będą, że częściami to licytacyi przestąpić mogą.

Cena Fiskalna wynosi 6406 zł. Ryń. 23 kr.

Chętnie kupujący, ma się zastym na wyż w spomnianym dniu godzinie i miejscu stawić, z których kaźden w dniu 10 procentowym w summie 640 zł. ryń. 30 kr. opatrzone byź musi, bez którego zadania do licytacyi przypuszczony nie będzie.

Obwarunki kontraktualne lub kupna tego chęć mający kupiciel w kancelaryi Prefektury Rasłowskiej przyrzec może.

W Niepołomicach d. 18 września 1800, Z strony C. K. Dyrekcji Niepołomskiej.

Talski.

Przez tutejszy Ces. Krol. Magistrat Policyyny Miasta Stoteczno Krakowa, podaje się niniejszym z mocy rozporządzenia pod d. 31 m. z. r. b. do liczby 6494 do wiadomości, że licytacya miejskiej do zaarędowania Cegielni w Dabiu, na dniu 1 miesiaca Grudnia w ratuszu tutejszym rano o 10 godzinie odbywać się i ta na trzy po sobie ciągle idące lata zaarendowana będzie, za nayspierwsze zaś wywołanie arenty, terażniejszy czynsz w kwocie fl. r. 386, optacony, jako cena fiskalna przyjęty zostanie wszelako zaarendowania życzący sobie też Cegielnie ma się w wadium 10tą część prattii fisci zaopatrzyć. W Krakowie d. 15 gbris 1800.

Jan Kaspary, przydujący.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Gallicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Jozefowi Rylskiemu: że Pan Ignacy Bece u Sądow tych, o approbowanie lub reprobowanie rachunkow względem resztującego 7000 zł. pol. szacunku części Morko, akcyą przeciw niemu podał, i o pomoc Sądu ne sprawiedliwość wymaga, prosit.

Gdy zaś Sady, te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdnie się, iemuż Panu Jozefowi Rylskiemu adwokata tutejszego P. Bema, z jego skoda i jego kosztem zastępcą postanowitv, z którym proces ten stosowanie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; On przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli latie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo oakonczonemu sobie patrona obrat, tego Sądow tutejszym wemienit, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osadit; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zalienbania wynikając mogącą samby sobie, podług opiewu Ces. Krol. praw, przypisać byt winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Gallicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 29 Września 1800. roku.
Elsner.

Kommissya Wspólna przez Nayaśnniejsze dwory dwa Cesarskie i Królewsko Pruski do upadłych sześciu bankow, to jest UUr. Piotra Teppera, Karola Schultzera, Fryderyka Cabrity, Prota Potockiego, Macieja Łyskiewiczza, i Dawida Heyzlera wyznaczona.

Przy zbliżającym się do końca sądownictwie spraw, tam *ex Statu Activo*, iako i *ex Statu Passivo* mass Tepperowskiej, Schultzowskiej, Cabritowskiej, Łyszkiewi, zowskiej i Heyzlerowskiej; gdy kommissyi wspólney do uregulowania sześciu upadłych bankow, przez Nayaśnniejsze dwa dwory Cesarskie, i Królewsko Pruski wyznaczoney, do osiągnięcia celu swego postawnienia, nie więcej w pomienionych piąciu massach jeszcze nie pozostaie, iak tylko sądownictwo zupełnie ukończyć, i do poziomu *Status Activi* między przyznanych *in Statu Passivo*, w massach Tepperowskiej Schultzowskiej Cabritowskiej i Heyzlerowskiej, wierzycielow przystąpić, wię końcem przyspieszenia zamierzzonego celu, i zakończenia zupełnie w wymiankowanych piąciu massach sądowności, uznana za rzeczpotrzebną nastie wiace przepisać prawidła.

1. Co do spraw *Status Activi*, lubo powinnością było UUr. prokuratorow, wwszystkich dłużnikow mass wyżej rzezonych wcześniej zapoznać, i spraw przeciwko nim popierać, i lubo kommissya podchlebia sobie, iż UUr. prokuratorowie teżyze powinności swey dopełnili, gdyby jednak nadspodziewanie przeciw komuśkolwiek pozew lub przypozew nie wydany, a tym mniej wpis uczyniony był, teży to natychmiast, a naydalej aż do pierwszego grudnia roku bieżącego UUr. prokuratorowie uskutecznić mają, gdyż od wspomnionego terminu żaden pozew lub przypozew od kancelaryi kommissyi przyjęty i legalizowany nie będzie, chyba gdyby przypadek extraordynaryny był dowiedziony, pozwolenie wydania pozwu od kommissyi żądane być ma, w ow czas atoli kommissya ukarać prokuratora teżyze massy przeciw niemu sobie zostawie.

2. Co do spraw *Status Passivi*, UUr. prokuratorowie przyżożyć starania mają, aby te wciągu miesiąca października i listopada ostatecznie wprowadzone były, tym końcem szczególniejszy wzgląd na sprawy do kondescensyow odesłane obrocą, i o tych nayrychlejsze zakończenie starać się będą.

3. Aże sprawy *Restitutionis in integrum* przeciw dekretom *ex Activis* zapałym, naywięcej ukończenie sądowności uożaią: preto pragnąc i tym ra ożyć tamę, kommissya termin do pierwszego Grudnia roku bieżącego oznacza, do którego każdy dekretom *ex Activis* naocznie lub zaocznie, nawet z pozwu edyktalnego do dnia dzisiejszego zapałym, uciążonym się być sędzący, proźbę o restytucyę *in integrum*, stosownie do ordynacyi w tey mierze przepisoney podać ma, gdyż poufianonym wyży oznaczonym terminie pod żadnym pretktem słuchany nie będzie. Żeby się zaś nikt niewiadomością nie wymawiał, UUr. prokuratorowie mass Tepperowskiej, Schultzowskiej, Heyzlerowskiej, tudzież Ur. Łyskiewiczza, stosownie do rezolucyi swey kommissyi pod dnem 20 miesiąca września roku teraźniejszego zaś teży, wiozem Ur. Prokuratora massy Cabritowskiej liste osób, przeciw którym dekreta kontumacyalne w swey kommissyi wypadły, w Gazetach umieścić mają która to deklaracya, i hac aby każdego dosęta wiadomości, te nietylko w Ex molarzach do sędow sil chęki h Gallicyjski h, Guberniow Rossyjskich, i Regncyi Królewsko Pruskich do publikacyi przestać, ale nawet w Gazetach Warszawskich, Krakowskich, Lwowskich, i Wiedeńskich umieścić kancelaryi swey poleca. Działo się w Warszawie na sesyi kommissyi dnia 1go października roku 1800.

Pod niebytność JW. Prezesa.

J. Gawronski.

J. C. M. Konsyliarz. (L.S.)

W. Lalewicz, S.K B. regent.

Deklaracya względem wydawania pozwow lub przypozwow, niemniej względem żądania restytucyi przeciwko dekretom Kommissyi bankowej, czas do 1 Grudnia roku bieżącego w pozostałych sprawach przepisującego.